

РЕШЕНИЕ

№ 11447

гр. София, 10.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **3106** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Производството е образувано по касационна жалба подадена от Л. абд А. Х. А., чрез адв. М. Х., срещу решение от 08.11.2023г. постановено по НАХД № 6109/2023г. на СРС, НО, 112 състав.

Касаторът поддържа, че обжалваното решение е неправилно и необосновано. Поддържа, че в нарушение на процесуалните правила районният съд е приел, че административнонаказателното производство е протекло правилно и законосъобразно. Възразява, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган в съответствие със законоустановените изисквания за форма и мотивираност на административния акт. Поддържа, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са ограничили правото му на защита, в това число и поради факта, че е чужденец. Не оспорва, че не е дал кръвна проба за изследване, но твърди това да е станало по независещи от него причини – тъй като бил задържан от органите на МВР. Прави искане за отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него НП.

Ответникът по касационната жалба – началник сектор към СДВР отдел „Пътна полиция“, не взема становище.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за допустимост, но

неоснователност на жалбата.

Административен съд – София-град след анализ и оценка на събраните в производството пред СРС доказателства във връзка с доводите на страните, намира за установено следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред РС е образувано по редовна и допустима жалба на Л. абд А. Х. А. срещу Наказателно постановление № 23-4332-003038 от 02.03.2023г., издадено от началник сектор към СДВР отдел „Пътна полиция“, с което на основание чл. 174, ал. 3, пр.2 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание - глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца.

Въз основа на надлежно събрани и обсъдени доказателства районният съд е направил правилни и законосъобразни правни изводи, които се споделят от настоящата инстанция.

Пред касационната инстанция не се представиха нови писмени доказателства от значение за предмета на спора, които да променят фактическите и правни изводи на районния съд.

Съобразно посочената за нарушена норма на чл. 174, ал. 3, пр.1 от ЗДвП - Водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от две години и глоба 2000 лв.

Правилно и законосъобразно, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 19.02.2023г. около 12:29 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], Л. абд А. Х. А. като водач на МПС „Нисан“ с рег. [рег.номер на МПС] , е бил спрян за проверка от служители на СДВР. При проверката той отказал да бъде тестван с техническо средство за употреба на наркотични вещества. Касаторът писмено обективирал отказа си – документ приложен по делото пред СРС и неоспорен, като пред свидетеля Г. заявил, че отказал тест, тъй като не вярвал на показателите на тестовете. Тези обстоятелства не се оспорват, а и се установяват от приетите пред СРС писмени доказателства, както и гласните – разпити на свидетелите Д., Я. и С. – полицейски служители, които са ясни, безпротиворечиви и последователни. Доведеният от жалбоподателя свидетел Г., също в показанията си потвърждава тези обстоятелства- че неговият приятел Л. бил спрян за проверка и отказал да му бъде направен тест от полицейските служители.

Спорният въпрос по делото е дали той е бил обективно възпрепятстван да изпълни предписанието за медицинско изследване, тъй като е бил задържан. От писмените доказателства – Талон за изследване № 113744, връчен срещу подпис на санкционирания водач в 13:20 часа на 19.02.2023г. е видно, че му е предписано да се яви във ВМА на [улица], за медицинско и химическо изследване за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози. От приетия като писмено

доказателство по делото Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, изготвен от д-р С. Т. – медицински специалист във ВМА София, се установява, че в 15:45 часа, Л. абд А. Х. А. се е явил в лечебното заведение, но е отказал да се подложи на изследване. Явяването на лицето и отказът му да се подложи на лечение са обективирани в протокола и удостоверени с подписа на касатора, който документ също не е оспорен.

Гореописаните обстоятелства обуславят ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, доколкото е изпълнен фактическият състав на нарушението по чл. 174, ал. 3, пр.2 от ЗДвП. Установява се, че касаторът се е явил в лечебното заведение, но е отказал да бъде изследван, което е основание за ангажиране на административнонаказателната му отговорност на посоченото правно основание.

За констатираното нарушение е съставен АУАН и издадено НП. Същите са издадени от компетентни органи, видно от приложената Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи. НП и АУАН са издадени и при спазване на законоустановената форма съответно чл.42 и чл.57 ЗАНН, като съдържат ясно и конкретно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени виновно, които съответстват на посочените обстоятелства. Не се установява да е допуснато нарушение, което да е ограничило правото на защита на санкционираното лице, като е видно, че същото писмено на български език е обективирал отказа си да бъде тестван, като и в показанията на свидетеля Г. не се твърди, Л. да не разбира български език.

Определената санкция правилно е приложена от административно-наказващия орган съгласно изричната норма на чл.174, ал.3 ЗДвП, предвиждащ за нарушението налагането на кумулативните санкции – лишаване от право да се управлява МПС за срок от две години и глоба от 2000 лева.

Предвид горното, настоящия състав, при извършената проверка по чл.218 от АПК счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221 ал. 2 от АПК.

При този изход на спора право на разноски има АНО, но такива не следва да се присъждат, тъй като не са претендирани.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.11.2023г. постановено по НАХД № 6109/2023г. на СРС, НО, 112 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.

